

Чепинци ставатъ турски войници. — За България настъпило лошо време. Турцитѣ презъ 1363 година завладѣли Одринъ и го направила столица на османската държава. Турскиятъ полководецъ Лала-Шахинъ превзелъ Стара Загора и Пловдивъ, па потеглилъ за София. Когато стигналъ до Бѣлово, той срещналъ голѣма съпротива отъ българскитѣ воеводи: Драгомиръ, Иончо, Семиръ, които не дали на турскитѣ еничери да се допратъ до тѣхнитѣ кули и да навлѣзатъ въ Чепинско. Сжщо така българскиятъ войвода въ кулата Раковица до селото голѣмо Бѣлово спрѣлъ турското нашествие. Победителтъ на толкова голѣми градове Лала Шахинъ паша се видѣлъ въ чудо. Нито неговата военна наука, нито храбритѣ му еничери помогнали нѣщо. Тогава гордиятъ паша решилъ да се спогоди съ българитѣ въ Раковица и въ Чепино съ добро. Той пратилъ свои хора да обадятъ на храбритѣ мъже, че желае мирно да преговаря съ тѣхъ. Войводитѣ се съгласили. Лала Шахинъ паша имъ казалъ, че турската държава е голѣма и силна. Тя е надвила много народи и държави. Никой не ще може да устои противъ нея. Не ще устоятъ и чепинци. И намѣсто да водятъ дълги и кръвопролитни войни, по-добре ще бжде да се спогодятъ съ добро. Пашата предложилъ на българитѣ: вие ще си останете свободни; турци въ Чепино не ще идватъ, нито ще се заселватъ; вие ще владѣете, както до сега, земята и горитѣ; сами ще се управлявате; данъци не ще плащате; пазаритѣ за васъ въ Пловдивъ и другитѣ градове ще бждатъ отворени; оржжието, както и крепоститѣ, ще си задържите. За всичко това вие ще признавате султана за свой